

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ

ÇOCUKLARIN YÖNETTİĞİ BİR DÜNYA

Muhterem Müslümanlar!

Eğitim görmek; günümüz şartlarında bile bazı ülkelerde henüz tam olarak sağlanamamış bir hak olsa da, dünya genelinde ve özellikle çağdaş ülkelerde sorun olmaktan çıkmış bir konudur. Arzu edenler, kendi imkân ve kabiliyetlerine göre eğitim hayatlarında ilerleme katetmekte, dolayısıyla dünya genelindeki eğitim seviyesi günden güne yükselmektedir. Özellikle ülke liderlerine ve yöneticilerine bakıldığında neredeyse tamamının ciddi ve kaliteli bir eğitimden geçtiği anlaşılmaktadır. Hatta pek çoğunun üniversite ile yetinmediği ve daha yüksek bir eğitimden geçtiği bir vakıadır. Buna rağmen dünyamızda huzur, sevgi ve düzen günden güne azalmaktadır. Demek ki büyüklerin bazı şeyleri başaramadığı ve bazı değerleri dünyamızda koruyamadığı ortaya çıkmaktadır. Tüm bunlar dikkate alındığında, hepimizin çocuklardan bir takım değerleri tekrar öğrenmesi gerektiği ve dünyamızın da bu esaslar doğrultusunda yönetilmesi gerektiği anlaşılmaktadır.

Değerli Mü'minler!

Çocuklardan öğrenmemiz gereken değerlerin başında sevgi, merhamet, saflık ve masumiyet gelmektedir. Karşılıksız bir şekilde sevebilmek, kişinin rengine ve diğer fiziksel özelliklerine dikkat etmeden herkese karşı iyi düşünceler beslemek, herkesle oturup konuşabilmek, basit şeylerle dahi mutlu olabilmek, kızdığı bir şey olduğunda bunu küslüğe götürmeden çözebilmek, kötülüğü

aklımızdan bile geçirmemek, tertemiz bir kalbe sahip olabilmek, ikram edilen küçücük bir şeker nedeniyle dahi sevinebilmek, büyük beklentilere girmeden hayatı yaşayabilmek, üzülsek bile ilk fırsatta bunu unutabilmek ve güler bir yüze sahip olabilmek büyükler olarak çoğu zaman ihmal ettiğimiz ancak çocuklara bakarak hatırlamamız gereken hususlardır.

Aziz Kardeşlerim!

Büyükler olarak kendimize şu soruları sormalıyız:

Dünyayı biz değil de çocuklarımız yönetmiş olsaydı, bugün masum insanların üzerine havan topu mu yoksa futbol topu mu atılırdı?

Büyükler olarak biz aradan çekilseydik, dünyada yaşanan katliamların ve savaşların hangisiyle karşılaşırdık?

Dünyayı çocuklara bıraksaydık, sahillere vuran cesetlere mi, yoksa denizlerde oynayan bebeklere mi rastlayacaktık?

Biz çocuklar gibi olsaydık, dünya hırsıyla koşturmaktan mı, yoksa oyun nedeniyle yorulmaktan mı uyuya kalmış olacaktık?

Demek ki yaptığımız işlerde bir kendimize bir de örnek almamız gereken masum çocuklara bakmamız gerekir. Küçücük çocukların masumiyetini, saflığını, neşesini ve tertemiz düşüncelerini hayatımıza aktarmamız gerekir. Yalan söylediğimizde veya yanlış bir şey yaptığımızda yüzümüzün kızarması gerekir. Çocuklar gibi birbirimizi sevdiğimizde, çocuklar gibi hayal ettiğimizde, çocuklar gibi iyilik yapmayı ve güzel düşünceler taşımayı adet edindiğimizde çocuklar gibi güldüğümüzü ve mutlu olduğumuzu da göreceğiz. Böylece bu doğruluk ve iyilikle cennete girecek,¹ şu ayet-i kerimde ifade edildiği üzere Rabbimize olan yakınlığımızı da pekiştireceğiz:

“Allah, gönülleri kendisine saygı ve sevgiyle dopdolu olup buyruklarına karşı gelmekten sakınanlarla ve dâimâ iyilik edip işini güzel yapanlarla beraberdir.”²

¹ Buhari, Edeb, 69.

² Nahl, 16/128.